

Dette er det naturligvis ikke, juridisk set. Men jeg vil dog lægge et godt Ord ind for disse Mennesker, hvis de skulde komme med et Andragende til Trafikministeren gennem Generaldirektoratet om igen at faa disse Frikort, da enhver vil erkende, at det ikke spiller noget som helst Rolle for Staten, hvad det pekuniære angaar, og at man derved vil forhindre en hel Del Utilfredshed.

Endelig har jeg en Forespørgsel til Trafikministeren vedrørende Sporskifterne paa Falster. Jeg har liggende for mig den Dom, som ved Underretten er fældet over de Mænd, der bleve satte under Tiltale efter Katastrofen ved Eskildstrup. Underretten har frikendt dem pure, og Trafikministeriet eller Generaldirektoratet har ikke appelleret Dommen, har altsaa fundet den korrekt. Da der saaledes ikke er nogen ved Statsbanerne, der har Skylden, saa maa Skylden alene kunne tilskrives selve Driften, selve Ledelsen. Jeg indskyder den Bemærkning, at det er galt at lade nogen Station, hvor der er nogen Trafik, ligge under en enkelt Mands Ledelse, uden at han har en eneste Mand til at være til Stede paa Stationen. Uheldig mener jeg, det er, naar en Mand skal staa inde paa en Station og skifte Sporet for et Tog uden at kunne se, om alle Vognene ere komne over det respektive Spor. Jeg vil derfor spørge, om der er blevet indført Sporskifter, der skiftes ad automatisk eller elektrisk Vej. Hvis ikke, vil jeg tillade mig at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed derpaa og henstille, at det maa blive gjort. De sagkyndige, som jeg har talt med om denne Sag, have erklæret det for at være en Sag af saa underordnet pekuniær Betydning, en Foranstaltning, hvis Indførelse koster saa lidt, at det ikke er værd at tale om, men som bør indføres overalt. Der siges, at det er ikke blot en enkelt, men adskillige Stationer paa Falster, hvor Forholdene ere som ved Eskildstrup. Det siger sig selv, at naar en Mand staa inde paa en Station og skal skifte et Spor, saa vil det tidt og mange Gange hænde, at denne Mand faar en anden Ordre, just som han staa der og skal til at skifte og derved bliver nervøs, hvilket kan foraarsage, at han skifter for tidligt, og saa har man Katastrofen fra Eskildstrup om igen. Selv om det kan gaa i mange Aar, ja, maaske i 20 Aar, og der saa i det 21. Aar sker en Ulykke, saa er denne Ulykke for meget for at spare de Penge, det koster nu, og i øvrigt er automatisk Sporskifte jo noget, der indføres overalt, hvor man har Jern-

baner, for at sikre sig imod, at det skal bero paa en Tilfældighed, om Vognene komme over paa det rigtige Spor eller ikke. Jeg vil indstændig henstille til den højtærede Trafikminister, at der bliver gjort, hvad der kan gøres i den Retning, hvis det ikke allerede er gjort.

Jeg skal dernæst med et Par Ord henvende mig til den højtærede Kultusminister. Der er paa Finanslovforslaget § 26 IV. B. 9. opført en Bevilling paa 300 Kr. til Lærer M. I. Mathiassen i Mullerup til Indsamling og Uddeling af Undervisningsgenstande til Brug ved Anskuelsesundervisning. Danmarks Lærerforening har andraget om at faa 500 Kr. Hvis man havde henvendt sig til mig, og jeg skulde have givet Raad, vilde jeg ikke have raadet til at nøjes med at søge om 500 Kr. aarlig, idet jeg mener, at denne Sag har saa stor en Betydning for samtlige Landsbyskoler, at der burde bevilges allermindst 1,000 Kr. til dette Formaal. Faar Lærer Mathiassen de 300 Kr., vil han sikkert være glad for det — lidt er jo altid bedre end slet ingen Ting, men jeg vil henstille til Tinget og den højtærede Kultusminister, om man ikke mulig kunde forhøje dette Beløb. Thi hvad vil det sige, at Manden faar 300 Kr.? Det vil sige, at der vil blive for hver af de Skoler, han sender noget til, 1 Kr. eller 1 Kr. 10 Øre, og det er efter min Mening saa godt som intet. Naar man ved, hvad den Mand har ofret af Arbejde paa den Gerning, naar man ved, at han til over 200 Skoler har indsamlet 65 Genstande til hver foruden et ringere Antal til forskellige andre Skoler, siger jeg, at det er for lidt. I alt har han uddelt ca. 15,000 enkelte Genstande uden at faa en dansk Øre derfor. Han har ofret hele sin Fritid paa denne Sag, og jeg finder, at naar der er Lærere indenfor vor Folkeskole, der har en saadan Interesse for Undervisningen og for Skolens Fremgang, saa bør de i alt Fald have den Tilfredsstillelse, at de faa en passende Støtte dertil. Og hvad skal han nu bruge disse Penge til? Han skal bruge dem til Porto og Emballage til de forskellige Genstande, der gratis skulle forsendes til Skolerne; dette er nødvendigt, fordi der jo ikke eksisterer Spor af Midler til Almueskolens Udstyr. Dernæst til Trykning af Etiketter paa stift Papir, saaledes at Opklæbning ikke behøves, da denne Opklæbning baade er kedelig og vanskelig at udføre. Endvidere skal han bruge Penge til Udstopning af de Fugle, han faar dels fra Fyrtaarne, som de flyve imod og slaa sig